

PERŽVALGA.

„Lietuvių Laikraštis“, kurį net du kartu policija uždariusi, — paskutinį kartą, kovo 5 d., už tai, kad Smilga išspaudinęs vieną rusų laikraštį, priešingą vyriausybei, — dabar visai nebeišeis, nes, kaip „V. Žin.“ rašo, turi labai mažai skaitytojų.

Įtabu, kad kunigai to laikraščio nerėmė; tik bereikalo jis jiems tarnavo. Šiais metais „L. Laikraščio“ išėjo daugiau trijų numeriai, bet mes jų negavome matyti.

— Kun. Prapuolenio leidžiamas ir redaguojamas laikraštis „Lietuvos Balsas“ (Seinuose) pasirodo tikrai ypatingas. Nėteko mums jo matyti, bet galima apie jį spręsti iš citatų, parodytų „Liet. Ukininko“ N 11, iš kur ir paimame ištrauką:

„Devintajame numeryje randame įdomų redakcijos atsakymų skaitytojams. Vienam rašoma: „Dabar jūs verkiate ir rėkiate, kad jūsų vyrus suėmė. O kas buvo sakomė „cėlikų“ neklausyti, jūs juo kitis“. „Atsakymuose“ redakcija vieno skaitytojo kažin kodėl pati klausia (ne atsako): „Ar Tamta neprigulėjote prie laužimo monopolijų?“ Peterburgo skaitytojui taip pasakytas: „Geras turinys ir gera pakraipa laikraščio su žygiu (?) nesidaros; to visko galima dastoti tik su laiku“. Klaipėdiškiui: „Nedrovėkite; kalba Tamistos gera; reikiant mę pataisysime“. Pilviškiui: „Mūsų tikslas — pasitarnauti Tėvynės labui“...“

Kaip bus „tarnaujama tėvynėi“ ir „taisoma“ Kaipėdiškiui ir kitiems kalba, matyti jau iš tų, ne visur kad ir suprantamai parašytųjų atsakymų“.

— „Kovos“ N 13 yra išpaudintas laiškas iš Rygos, fabriko darbininko rašytas. Prasitai, bet aiškiai parodyta, kad valdžia su savo kareiviais ir „chuliganais“ — valkatomis,

iš kurių darosi „juodoji šimtinė“, daro tą visą netvarką, „anarchiją“, kurią „Žvaigždė“ priskaito socialdemokratams.

„Kaip nuo jų reikia mums apsiginti? — rašo minėtame laiške: — Mes nutarėm teip naikinti policiją. Sutašėm „boevaja družina“ (kariaujančią pulkelį), ir mokam jiems algas. Tai jie apsiginklavę šaudė policiją. Per vieną mėnesį nušovė 2 autstoliu, 6 aprinkinius, 4 oficerius, 8 kazokus, 25 „Provodniko“ dragonus, 36 žemsargius. Dabar daugumas žemsargių atsisako nuo vietų ir apleidžia policiją visiškai“.

— Vilniuje leidžiama lygiai keli lenkų laikraščiai, bet tik vienas yra progresyviškas ir teisingas draugas lietuvių tautos — tai dienraštis „Gazeta Wileńska“. „Gaz. Wileńska“ netveria jokios partijos, bet tar nauja abejiems demokratiškiems principams. Lietuvos lenkų netraukia prie Lenkijos, bet sako, kad jų kraštas, tai Lietuva ir Baltarusija, kur gyvena. Lietuva neturinti vadintis „keno-nors provincija“.

Dienraštis gyvai interesuojasi lietuvių ir visos Lietuvos reikalais; daug žinių ima iš lietuviškų laikraščių. Įdomu, kad jame atidarytas rinkimas aukų „Na naukę jėzyka litewskiego w szkołach Wileńskich“ (šuldymui lietuvių kalbos Vilniaus mokyklose). Bendradarbių suraše matyties kelios žinomos lietuvių pravarės (Jonas Jabloskis, Jurgis Šaulys, Pov. V. Šišskis).

— „Gaz. Wil.“ kovo 19 d. paduoda sekantią telegrafšką žinią iš Kauno: Per susirinkimą lietuvių demokratų partijos kalbėjo socialdemokratai, šaukdami boikotuoti Dumą, per tai susirinkimas liko pertrauktas.

— Sanvaitinis laikraštis „Laikas“ Škotijoje paliovė ėjęs nuo 8 numerio, vasario 16 d. š. m. „Laiko“ leidėjai paaiškina

priežastį puolimo. Kun. Talmontas ir kai kurie prie jo prisidavę inteligentai vedė agitaciją prieš „Varpo“ kompaniją ir jos leidžiamą laikraštį. Kun. T. žadęs išleisti „gešėnės pakraipos“ laikraštį. (Dieve duok iš ozkos kumelį)

Isz Lietuvos.

Vilniaus, Kauno ir Gardino general-gubernatoriaus paliepimas. Sausio 29 (vasario 11) d. general-gubernatorius išleido į žmones paliepimą rusiškai ir lietuviškai. Paliepime, tarp ko kito, pasakyta: „Uzdraudžiu valstiečiams sava valia, neleidus tam tikrai vyriausybės valdžiai, atstatinėti nuo vietų: mokytojus, raštininkus ir rinktinus valstiečių ir seniunijų valdininkus prieš sukankant tam metui, kuriam jie buvo išrinkti; seniunijų ir valstiečių kuopos (suėigos) turi daryti nutarimus apie visokių savo mokesnių ir šiaip jau priedermių paskirstymą ir pildyti juos; nuo tokių nutarimų darymo tos kuopos atsisakyti negal“.

Taigi general-gubernatorius nori, kad žmonės, jei įsigeistų kur at-tatyti nuo vietų mokytojus, raštininkus ir tt., pirma išdėstytų valdžiai savo reikalus ir išdėstę lauktų valdžios sutikimo.

Ežerėnai. Čia pasdiena iš viso apskričio atvyksta daug vyrų su visokiais skundais ir įdavimais. Jų niekas nepraso ir neklausia, bet jie patys, norėdami pasiteikti prieš vyriausybę, lį-te lenda jai akysen. Daug kas, turėdami pyktį, įduoda visai nekaltus žmones. Šitie skundikai savo melais daug pikto daro visam apskričiai. Tų nenaudelių neapkenčia visas apskritis; iš jų tįčiojasi ir Ežerėnų žydėliai. Jiems būtų pravartu ir daugiau kas... A.

Panedėlys (Ežerėnų apskr.). Sausio mėnesio gale skraidytojai kareiviai čia išstovėjo apie 3 dienas. Buvo daromos kratos ir suimama žmonės; kratas darė vienas tikėtai su urėdininkais Panedėlio pristovas; suėmė penkis vyrus; vieną iš jų greitai paleido.

Tuo patim metų kareiviai krėtė ir ėmė žmones Skapiškė apylinkėse. Suimta šeši vyrai; vieno iš jų, Kreiščių Inčiuros, kareiviai apgriovė namus. Įdomu, kad penkis iš Skapiškėnų suėmė per vestuves, lengviai atskirdami „sumintuosius“ nuo „nekaltųjų“. Krėzdami, žinoma, neužmiršo apžiūrėti dėsnių su kumpiais ir mušė žmones. J.

Kursėnai (Šaulių apskr.). Pas mus iš apylinkės suėmė apie 75—85 žmones. Suimdami smarkiai apkulė ir nuvežė į Šaulius.

Į Kursėnus buvo neseniai atvažiuavęs ir Kauno gubernatorius. Ko jis čia buvo apsilankęs, — nėra žinios. Jis buvo vienas, be kareivių; nieko pikto nepadarė. Pavarytieji pirma iš vietų rusai — raštininkas ir mokytojas — vėl atgal sugražinti. J. M.

Kalvarija (Telšų apskr.). Sausio 27 (vasario 9) dieną vel mus buvo aplankęs skraidytojų burys. Krėtė tuos, kurie ir pirmiau buvo gaudomi. Krėzdami nežmoniškai elgėsi ir visiems daug išgąčio pridare. Įremdami į krutię durtuvą, klausinėjo, kame yra ginklai ir gaudomieji žmonės. Sakant: „nežinau, nemačiau!“ — kančiais mušė. Vieną vaikina net buvo su savim išivežę ir saikino, gindindami prilupsią, bet nė iš jo, nė iš kitų nieko neišgavo. Išvažiavo nė vieno nesuėmę.

Mūsų mokykloje tebemokama senoviskai — rusiškai ir tebera-senasis mokytojas. Toksai mokymas pereitais metais spalio mėn. buvo išniektas paties Vilniaus general-guber-

natoriaus. Jo paties buvo leista pradėti mokyti lietuviškai. Taigi reikėtų, rodos, ir pradėti. Ir kadangi senasis mokytojas nemoka kaip reikiant žemai tiškai, mes turėtumėm paskviedinti lietuvių iš tų, kurie yra išėję Veiverių seminariją. „Liet. Uk.“ (žiur. N6) yra parašyta, jog lietuvių mokytojų, kur norėtų gauti savo krašte vietelę, atsiliepę jau 56 žmonės. Taigi mokytojų turime, tik tai juos kvieskimės!

Kunkulis.

(„Liet. Ukininkas“).

Liepojus. „S.-Pet. Viedomosti“ rašo iš Liepojaus: Prieš rinkimus į viešpatystės duma latvių partija varo stiprią agitaciją. Jos pavyzdin pasekė ir kitų tautų rinkėjai. Pasišėkimas vokiečių ir latvių partijų beveik lygus: latviai turi 550 balsų, vokiečiai 500. Viršų turi 170 rinkėjų rusų, lenkų ir lietuvių. Ypatingą žymę jie turės, jei mokės susivienyt. To susivienijimo bandymai jau matyt. Per pastutinius rinkimus šitas rinkėjų elementas darbavosi išviesu latviais. —

Kas čia per mutinys iš tų susivienijusių tautų pasidarys — nežinia. Plomu, kaip tas kelių tautų arba partijų susivienijimas pasivadys: kokia partija? Ir kas ten per „partijos“: vokiečių, latvių, rusų, lenkų ir lietuvių? Tautos vadinasi „partijomis“, ir jos visos vienijasi... Jei taip, tai įvyks „visnotina santaika“ čionai ir visur ir toje dumoje, kuri per tai galės vadintis istoriškai-bibliškąja „skrynja pakajaus“... Duma matomai ir pasiliks tokia. Panašiai, kaip katalikų-konstit. partija, kuri su savo „visuotina santaika“ jau skaidosi... Dabar renka į dumą tik atgaleiviai ir vidutiniškieji liberalai. O gal prisidės ir tikrieji liberalai. Nes jiems valdžia leidžia daryt susirinkimus dėl rinkimų į dumą, kuomet „kairiomsioms-

kraštutinėms“ partijoms, — t. y. socialistams — stačiai užginta daryt kokius nors susirinkimus...

Laiškas.

Gudeliai. Senapilės pav. (Ukininkas rašo savo seseriai į Bridgeport, Conn. Kovo 7 d. „V-bei“ pridavė K. Č.).

...Dabar 2-ras metas tai labai blogas pas mus gyvenimas, nespakaimi čėsai. Į miestus neleidžia nieko važiuoti cicilistai, o po kaimus tai maskoliai jodo ir gauda vyrus. Jau Kalvarijoje 7 tustančiai (?! R) vyrų. Nuo mūsų da nepagavo nė vieno, tik tai Joną Kasakaitį ir jo brolių prapesorių. Yra daug priduta pas načelninką ir Gudelių gmino, išviso 97; (tarp jų) Juozas jųs brolis, Juozas Skirka. O kaip Naumiesčio, Vilkaviškio, Čystos Budos, Šunckų, Jevaravo, tai negali nė pamislyti kas darosi. Atjoja vyrų gaudyt, tai viską rubavėja: lašinius, skepetas, kuo-brangiausias daiktus — viską išsineša. Javus neša ant kiemo ir pila visus į kruvą, paskui paleidžia visus gyvulius, tai jeigu gyvuliai čėda, tai tada jie ima sau į krepšius.

O su mergom ir su moterim tai daro kaip jiems patinka. O jeigu katra da pasisperečija, tai padaro juoda.

Pas mus monopolius sudaužė iš iškalų vaikus išvarė, poltretus (portretus) Mikės sudraskė, nadlesnus išvarė į Rusiją, pinigus atėmė iš nadlesnų. Stulpus ant plento kaip nuo Kalvarijos tai iki Gudelių viena nakčia visus nupiovė, tai katro laukas prėjo prie plento tai reikėjo mokėti po 5 rublius. Kad ir katras be lauko, bile tik tai turi stubelę prie plento, ir tas turi mokėti 5 rublius. Ir girdėti, kad da reikės žėdnam mokėti nuo margo po 4 rublius, aprie visų mokesčių. Tai da pas mus loska Dievo, o kaip paprusėje

tai akis, ausis, nozis nukapoja kazokai su nagaikoms. Dabar nušovė žemsargį Pilviškiuose, o pereitą metą Butkoj nušovė staršą per skodą. Ale nepagavo nė vieną.

Bėda Lietuvoje gyvėti.

Pasilikite sveiki mūsų apilankyti, ir prašau sesele labai gražiai, gromatą atrašyti.

Šaulių (Kauno gub.) Mergaičių gimnazija uždaryta. Nuo švietimo ministerio išėjo vasario mėnesyje įsakymas, kad gimnazija turi but uždaryta. Nieks šito nesitikėjo. Da-gi general-gubernatorius ir Vilniaus mokslo apygardos globėjas, kaip praneša „Liet. Ukin.“ (N10) kreipėsi prie švietimo ministerio per telegrafą, pranešdami jam, kad Šaulių gimnazijoje visai ramu. Ir vienok tuojaus oficiališkai liko uždaryta gimnazija, kurioje mokinosi suvis 300 merginų, tarp kurių nemažai lietuvių. Ta gimnazija per 9 metus negaudavo jokios paramos iš valstybės izdo.

„Gaz. Wilenska“ (N11) rašo, kad ta gimnazija turėjusi ypatingą žymę lietuviams, nes kaip „vienatinė moterių gimnazija, kurioje ačiu įžnyiam skaitliui besimokinančių lietuvių ir ačiu lietuvių apgyvenimui Šaulių apielinkė, buvo gana stiprus lietuvių tautiškas judėjimas, paskutiniaisiai gime tais prasidėjo ir socialistiškas judėjimas“. — „L. Uk.“ rašo, kad gimnaziją uždare už mokinių streikus. Bet ir kitose mokyklose buvę toki pat judėjimai — kodėl neuždare kitų, o tik šitą? Buvusioji Šaulių gimnazijos mokinė mums praneša, kad valdžia uždariusi gimnaziją delto, jog mokinės pirmos pradėjo streikuot ir prisidėjo prie demonstracijos. Norėjo kelias išvyt, bet, ačiu vienybei, tas nepavyko. Tai dabar visas pavarė.

Vilkaviškis, Suvalkų gub. Mūsų mieste ir apielinkėje pradėjo ir moteris areštuoti, kaip „politiškas nusikaltėles“. Sausio mėnesyje areštavo vietinį filšerę Šibilekį ir jo dukterį, kuri tarnaudavo pas ponus ir dirbo monopolyj. Sykiu areštavo Galinaitienę, Kauluciavičienę ir Uršulę Dambauckienę.

Šibilekį ir anas tris moteris palaikė arešte (koze) 12 parų ir paleido. Urš. Dambauckienę išvarė į Kalvariją, kur išlaikė bene visą mėnesį. Mazus vaikus palikus turėjo išvažiuot gerai, kad buvo kam juos prižiuret: tėvai liko. Ją areštavo policija už „nepaklusnumą“. Matomai už tai, kad neapsileido ir nepatėpė rubliais jų grabių nagų, nes mat Dambauckienė ne biedna moteriškė: turi čia savo namus.

Visos užskustos šnipa S u g e n t o policijos raštininko. Šitas gyvatė jau seniai užsielpė kulką į kaktą. Jau ar ketveri metai atgal, budamas gmino sude už raštininką, pradėjo šnipinet.

Kalvarija, (Suvalkų gub.) Sausio pirmose dienose buvo sukilimas kriminališkųjų kalinių prieš politiškuosius. Pati vaidžia juos norėjo supiudyt. Pamokyti sargai ėmė įkalbinėti kriminališkiems, kad politiškieji kaliniai rengiasi juos mušti. Areštantai sukilę ėmė smarkiai mušti politiškuosius, keletą sukruvino. Ant galo politiškieji perkalbėjo anuos, kad jie niekuomet jų mušti nė nesirengė, kad jų dabar vienoks yra padėjimas, kad privalytų visi eit išvieno ir buti draugais. Dabar susitaikė ir tankiai pasikalba tarp savęs geruoku. Valdžia išsigando ir bijosi, kad visi iš karto sukilę nesugriautų kalėjimo „rumo“, ypač kada vyresnybė išgirdo paskalas mieste, buk ateis susirinkę žmonės ir padėsia jiems pasiliuosuoti. Už tai dabar apstatė kalėjimą kareivių patrulėmis. („Kova“)

Atviras laiszkas Amerikos Lietuviams-darbininkams.

Draugai Darbininkai! Jau nereikia Jums daug rašyti apie tai, kas darosi šiandien pas mus, kokią „liuosybę“ mums suteikė caro valdžia ir kokias tipes mums davė: visa Maskolijos valstybė atiduota į kareivių ir policijos rankas; visur pyška kazokų ir dragunų „nagaikos“ ir švytruoja nuogi kardai; daugelyje vietų švilpia kareivių kulkos ir griauja armotos. Ir tai darosi ne tik didžiuosiuose miestuose, Latvijoje ir Kaukaze, bet jau prasideda ir Lietuvoje (priminti čia galime Anykščių miestelio (Kauno gub.) bombardavimą). Pilni kalėjimai teip prigrusti prasižengusiųjų caro valdžiai kalinių, kaip da niekad nebuvo. Pas mus, Kalvarijos kalėjime, politiškųjų dabar prigrusta apie 120 žmonių. Yra daug tarp jų beveik nė pirštu nepajudinusių prieš caro valdžią: užtenk kokiam caro bernui pranešti apie kokį žmogų „vyresnybei“, kad jis tą ir tą daręs arba teip ir teip kalbėjęs, ir jau lekia pas jį kazokų arba dragunų gauja, daro kratą atima pinigus, per akis vagia mėsa, avizas ir šieną; kitus baisiai sumuša, vos gyvus atgabena į kalėjimą ir įkiša trims mėnesiams.

Kraujuose ir ašarose caro tarnai nori paskandinti judėjimą, vienok jau pergiliai jis šaknis įleidęs, kad galėtų tai jiems paįsekti. Toks bausis apsiėjimas su mums ir mūsų draugais caro tarnų tik da labiau sukelia mus prieš caro valdžią ir da labiaus pastume ant revoliucijos kelio. Teip,

Mūsų vainikas bus nupintas

Iš kraujuotų zolynų,

Mūsų kelias bus išpiltas

Kunais nekaltų žmonių!

Bet mes neišsigastame to, nesibijome kovos, nė mirties. Daugybę mūsų draugų suėmia ir į kalėjimus sukišo, vienok

darbas dėlto nesustoja, o kas kartą vis da smarkyn eina, į atvirą revoliucijos kovą stoja ir tie, kurie seniau apie tai da nė kalbėt nenorėjo. Štai neseniai, jau mums čia besėdint, laisvieji mūsų draugai socialdemokratai sunaikino daugelyje Suvalkų gubernijos vietų telegrafo stulpus, bent porą kartų buvo sugadinę tarp Virbalio ir Kauno geležinkelį; keliose vietose da nuginklavo caro bernus; Pilviškiuose (Senapilės pav.) paėmė iš krasos (pačtos) Liet. Soc. Dem. Partijos reikalams kelis šimtus rublių, o Podbuktoje (Kalvar. pav., Liudvinavo valsčiuje) — nuo vyreniojo girininko (nadlešno) 1.100 rublių. Monopoliai visur uždaryti; valčių kanceliarijos kai—kuriose vietose teip—pat uždrrytos; senieji vaitai (staršinos), nežiurint į bausiausius caro tarnų gaudinimus, nesugrižo į senasias savo vietas ir neįvedė senosios tvarkos, bijodami revoliucionierių bausmės. Teisybės, išsigandę ukininkai jau beveik visur užmokėjo rudens mokesčius, bet, tikimės, kad pavasarį jau bus galima bent didžiumą jų prispirti visai nemokėt. Girių pardavinėti didelėms partijoms žmonės ponams neleidžia. Panašiai dalykai stovi ir Kauno gubernijoje; prasideda judėjimas ir Vilniaus gubernijoje.

Matydami tai, caro tarnai nori dabar, sukisę darbščiausius mūsų vyrus į kalėjimus, rinkimus į tą savo „dumą“ padaryti. Kokie gali būti dabar rinkimai, jau kiekvienas gali suprasti: kas gali būti per rinkimai, jeigu žmonėms negalima atvirai susirinkti ir pasikalbėti apie savo reikalus, jei už kiekvieną atvirą žodį žmogų laukia „nagaikos“ ir kalėjimas?! Ne, iš teip išrinktų pasiuntinių mums jokios naudos — nebus, už tai mūsų draugai ir mes patys šaukiame visur, kad visai atsiskaitytų žmonės nuo tų rinkimų; o jei kur neklausys mūsų balso

ir rinks, tai reikia stačiai išvaisyti tuos rinkėjus, neleisti išrinktiems susivaziuoti į vieną vietą. Mes reikalaujame visuotino lygaus, tiesaus ir splapto balsavimo, reikalaujame, kad Lietuvos pasiuntiniai patys vieni nuspręstų savo seime, kokia toliau turi būti pas mus valdžia, o visų pirmiausia reikalaujame susirinkimų, žodžio, spaudos ir sąžinės liuosybės; ir koliaik neiškovosime tai, mes nepadėsime ginklų.

Tokius reikalavimus šiam laikui stato Lietuvos Socialdemokratų Partija (L.S.D.P.). „Bet tai šituose dalykuose L.S.D.P. nesiskiria nuo Lietuvos Demokratų Partijos (LDP.) arba varpiečių partijos“, gal pasakys mums kas „tai kodėl juodvi neveikia išvien, kodėl tokiam svarbiam revoliucijos laike nesusilieja?“ Tas klausimas tekų mums girdėti nuo kai—kurių Amerikos lietuvių—darbininkų, o labiausiai nuo daktaro Šliupo, kuomet pakilo pas Jus vaidai dėl padalinimo surinktųjų revoliucijos reikalams pinigų. Šitą dalyką mes čia norėtume Jums, Draugai, kiek—tiek paaiškinti ir atsakyti ant to klausimo, kam turėtų būti paskirti surinktieji Jūsų revol. reikalams pinigai.

Ne, susijungti su Lietuvių Demokratų Partija, mūsų nuomone, Lietuvos Socialdemokratų Partija negali, nes mūsų partija remiasi ant miesto ir sodžiaus darbininkų ir jų reikalais rupinasi, tuo tarpu demokratų partija labiausiai remiasi ant ukininkų. Teisybė, demokratai ikišiol tankiai sakydavo, buk jie rupinasi visų lietuvių reikalais; bet iš arčiau prisiziūrėję į jų raštus, mes pamatysime, kad visuomet labiausiai jie rupindavosi ukininkais, amatninkais ir sakrovinninkais, kitaip sakant, smulkiaja buržuazija, norint visų jų reikalų jie nekuomet nebuvo apėmę. Paskutiniaisiais metais demokratai tarytum bijojosi,

kad jų kas neapskelbtų smulkiosios buržuazijos atstovais, bet prie darbininkų jie niekuomet nėjo, ir už tai jiems nesisekė darbas ir negalėjo jie patraukti paskui save platesnės ukininkų ir amatininkų minios. Be to da daugybę savo spēkų varpiečiai buvo nukreipę prie ramaus kultūros darbo, leido daugybę nepriešingų caro valdžiai raštų, šalinosi nuo aštresnės kovos su caro valdžiai ir už tai daugelis apšviestųjų lietuvių (inteligentų) apleido jų eiles ir perėjo prie revoliucionierių—socialdemokratų. Seniau beveik visas lietuvių judėjimas buvo varpiečių rankose, dabar pereina į socialdemokratų; demokratai paskutiniaisiais metais visiškai nusilpsta — jų beveik niekur nė negirdėt, nė matyt, už tai po visą Lietuvą pasklinda „cicilikų“ vardas, jų atsišaukimai, knygelės ir „pamokslai“.

Sodžiuje balsiečiai daugiausia dirbo tarp tų ukininkų ir ukininkų, prie kurių demokratai jiems takus pramynė; draugiečiai stačiai pradėjo kreipties prie dvaro ir sodžiaus darbininkų, ir greitai pasirodė gausūs to darbo vaisiai, pasirodė, kad sodžiuje kuo—geriau sia yra revoliucionieriams dirva — tai darbininkai, ir dabar visur pradeda prie jų mūsų draugai eiti; ir čia, kalėjime, mes tariamės ateinantį pavasarį ir vasarą su streikų pagelba traukti prie judėjimo dvaro ir sodžiaus darbininkus ir visokius grįtelininkus, daržininkus ar bobelius. Ir dėl to jau kyla pas mus ginčai su ukininkais ir demokratais: „Gerai, — sako jie — kelkit miesto ir dvaro darbininkus, bet sodžiaus — negalima! Ukininkai neturi iš ko darbininkams daugiau mokėt... Tegul nepaleistuvauja teip darbininkai, negirtuokliauja, tai turės“... Bet mes žinome daugelį darbininkų, kurie ir nepaleistuvauja, ir negirtuokliauja, o dirba,

kaip jaučiam, ir vos gali išmaitinti savo šeimyną; ir vėl mes žinome, kad pačioj Lietuvoj vienoj vietoj moka ukininkas bernui 30 rub., kitoj — 50, trečioj — 70 ir dargi 80 rub., o darbas visur tas pats, mokesčiai ir akčyzios teip-pat tos pačios: vienur valgis, drabužis ir apsiėjimas su darbininkais gesnis, kitur daug blogesnis. Pirmiausia mes eisime į dvarus, aiškysime, kokiu būtu dvaro darbininkai gali savo padėjimą pagerinti, organizuosime streikus ir per tuos streikus aiškysime, kad mus slėgia ne tik ponų, bet ir caro valdžia, šauksime į kovą su ta valdžia. Daug darbo mes turėsime dvaruose, bet progai pasitaikys, neaplenksime nė sodžiaus.

„Bet kam — sako kai-kurie ukininkai ir demokratai čia, kalėjime — kelti tarp ukininkų ir darbininkų neapykantą? Tokiu būdu tik susilpninam mes savo spėkas... Juk didžiausias šiandien mūsų visų priešas — tai caro valdžia, ir mes visi, išvien sustoję, daug lengviau nuverstume ją nuo savo sprando, negu pešdamies vieni su kitais!... Tai teisybė, kad caro valdžia šiandien pirmutinis mūsų priešas, ir mes turime ją pirmiausia nuo savo sprando nuverst; bet ir beverzdami ją, turime atsiminti, kad darbininkai, kitokiai valdžiai virtus, tik tai tiek sau tiesų teigis, kiek mokės iškovoti, o iškovos tuo daugiau, juo geriau supras savo reikalus, juo tvirčiau bus susijungę į atskirą darbininkų partiją. Mes turime žiūrėti, kad mūsų revoliucija daugiau naudot atneštų darbininkams, negu Didžioji Prancūzų Revoliucija ir 1848 metų revoliucija: ir ten darbininkai daugiausia savo kraujo pralėjo; bet — mažiausia gavo; kadangi da nebuvo gerai supratę savo reikalų ir nebuvo susitelkę į atskirą partiją; jie ėjo ten prysakyje visų revoliucionierių, bet ėjo, vedami tur-

tingųjų partijų — buržuazijos. Senoji valdžia ten tapo sugriauta; buržuazija paėmė į savo rankas völdžią, bet tuoj užmiršo ji, kad darbininkai daugiausia savo kraujo pralėjo kovoje su senąja tvarka, ir nedavė jiems nė jokių tiesų. Tuomet darbininkai jau aiškiai pamatė, kaip juos prigavo buržuazija, gailėjosi, kad pirmiau nepermatė to, bet jau pervėlu buvo. Ir pas mus išėitų teip, kaip ten buvo, jei darbininkai nebutų supratę savo reikalų ir neturėtų atskiros socialdemokratų partijos.

Pas mus dabar jau neva prileidžiami žmonės prie rinkimų į tą „dumų“, bet prileidžiami tik tai turtingesnieji: visai ne turi balso tu pabriku darbininkai, kur dirba mažiau 50 žmonių; teip-pat neturi balso darbininkai, neišgyvenusieji toj pačioj vietoj bent pusės metų ir neturintieji savo atskiro buto, sodžiaus ir dvaro darbininkai, ir visi mažazemiai visai neturi balso. Ir išėina dabar teip, kad Vilniaus gub. į gubernijos miestą tegali darbininkai nusiųsti vieną rinkėją, o Kauno ir Suvalkų gubernijoj — nė vieno! Kaip rūpintis turtingųjų išrinkti pasiuntiniai darbininkų reikalais, mes jau galime numanyti... Kad darbininkai neturėtų savo partijų, o eitų ranka į ranką su turtingesniais, kaip tai Prancūzujoj ir Vokietijoj buvo, tai jau būtų pasibaigus pas mus revoliucija, nes buržuazija jau gavo šiekias-tokias tiesas; ji jau gali siųsti savo pasiuntinius į seimą, turi šiekias-tokią susirinkimų, žodžio ir spaudos liuosybę; ir mūsų demokratai jau turi Vilniuje savo laikraštį — „Lietuvos Ukininką“, tuo tarpu visi socialistų laikraščiai visoj Maskolijos valstybėj jau uždaryti, jų leilėja, redaktoriai ir daugelis rašytojų į kalėjimus sugrasta! Vienok dabar jau darbas nesustos, nes darbininkai jau suprato savo

reikalus ir nė per nago juodumą nenusileis, kolaik ant savo nepastatys.

Ir renkant pasiuntinius į seimą, darbininkai turi statyti savo kandidatus, o ukininkai savo. Darbininkų atstovas, pakliuvęs į seimą, žinoma, rūpintis darbininkų reikalais, o ukininkų atstovas — ukininkų reikalais. Paimkime darbininko algą, darbo laiką, daktaro pagelbą, muitus — čia tankiai, kas darbininkui gera, tas ukininkui negera, ir kas ukininkui gera, tas darbininkui negera. Iš šito matyt, kad tarp ukininko sutikimo negali būti, už tai juo greičiau tas nesutikimas pasirodys, tuo geriau: daug geriau man šiandien pažinti, kad tu mano priešas, negu ryto. Vokietijoj ir kituose kraštuose, kur jau yra valdžia žmonių pasiuntinių rankose, jau seniai pasidarė ukininkai didžiausiais darbininkų priešais; tik tai pavieni, labai gerai išsilavinę, ukininkai, samdantieji darbininkus, gali likti jų draugais ir socialdemokratų šalininkais. Teip-pat pasidarė kituose kraštuose dideliais darbininkų priešais ir visokios demokratų partijos — teip-pat anksčiau ar vėliau bus ir pas mus, už tai mes anaipol negalime susijungti su demokratais į vieną partiją. Kovoje su caro valdžia mes galime ir turime kokiuose atsitikimuose, suvieniję savo spėkas, ant jos užpulti, bet eiti visuomet turime skyrium! Teisybė, ikišiol, kiek mes žinome, pas mus socialdemokratams niekur neprisiėjo išėiti ant gatvės kartu su demokratais, kadangi jie ikišiol da niekur nėra darę demonstracijų, nė vieno karto da nėra stoję į kruviną kovą su caro tarnais ir nėra savo kraujo lieję nė Vilniaus, nė Kauno, nė kitų miestų ir miestelių gatvėse. Mes nesakome, kad jie nieko, o nieko neveiktų, bet kad labai mažai veikia, kad paskutiniais metais visai už-

snudę buvo, su tuo sutinkamai-kurie ir iš pačių demokratų; tik paskutiniam tarpe jie pradeda šiek-tiek smarkiau krutėti.

Iš to, kas augščiau yra pasakyta, jau turi būti Jūs, Draugai, aišku, kad didelė pragaištis išėitų darbininkams iš to, jeigu jie kovai su caro valdžia susijungtų į vieną partiją su demokratais. Be to juk demokratai niekuomet nepriims socialdemokratų programos, tai kodėl mes turime jų priimti, kodėl turime užmiršti kovoje su caro valdžia, kad be tos valdžios da yra ir kiti mūsų išnaudotojai: pabirkantai, ponai, didesnieji ukininkai? Norėdami dabar susijungti į vieną partiją, mes turėtume visai atsisakyti tuo tarpu nuo galutinių savo reikalavimų — socialistų tvarkos, o atsisakyti nuo to dabar ir paskui vėl iš naujo pradėt darbą — tai būtų dvigubas darbas. Mes žinome, kad ir įvedus pas mus žmonių valdžią, vis da tebeliks turtingi ir beturčiai, vis da tebebus išnaudojamieji ir išnaudotojai, kaip jie yra ir Šveicarijoj, Amerikoj ir kituose kraštuose, žinome, kad vis da tebebus vargas ir ašaros; išvykti tai tik tai tuome tegalės, kuomet nebebus turtingų ir beturčių, nebebus tai tavo, tai mano, o viskas bus visų, kuomet tik tai tas tegalės gauti valgyt, kuris dirbs — ir mes nenustosime kovoje, kolaik tos tvarkos neįgysime; demokratai pasieks žmonių išrinktųjų valdžią ir jau jiems gana — socialdemokratai vis da eis tolyn ir tolaik kovos, kolaik neįvyks tarp žmonių tikros laisvės, lygybės ir brolybės, o tai teįvyks, tik tai teįvedus socialistų tvarką.

Taigi, Draugai Darbininkai, ką pirmiausia Jūs dabar turėtumėt šelpti? Jei Jūs tikrai supraūtat darbininkų ir visų rankpelnių (kurie iš savo rąkų darbo gyvena) reikalus ir trokštant palengvint jiems

naštą, tai, be abejonės, pirmiausia turit šelpti Lietuvos *Socijaldemokratų Partiją*, jai vienai turėtų būti atiduodami surinkti Jūsų revoliucijos reikalams pinigai. Bet jei ir nerupėtų Jūsų teip darbininkų reikalai, visų-pirma rūpėtų caro valdžios sugriovimas, tai ir tuomet labiausia turėtų šelpti minėtąją partiją, nes ji pirmutinė stoja į kovą su caro valdžia ir didžiausią revoliucijos naštą ant savo pečių neša. Tik skubinkities, Draugai, su pagelba, kad paskui pervėlu nebutų!

Meldžiame kitų laikraščių perspausdinti.

22 *Kalvarijos kalėjimo Kaliniai socijaldemokratai.*

Atsiszukimas

Į Lietuvišką Amerikos visuomenę.

Politiškas Philadelphiaje Lietuvių Susivaziavimas 22 vasario 1906 m. buvo visotinu Lietuvių Susivaziavimu: 1) buvo ten delegatai iš visų žymesniųjų Amerikos lietuviškų kolonijų; 2) delegatai tie perstatė visas mūsų luomas: kunigus, profesijos žmones, vertelgas ir darbininkus; 3) perstatė visas liet. politiškas partijas: katališkuosius demokratus, tautiškus demokratus, socijal-demokratus. Todėl Susivaziavimas tasis buvo visotinu, pilnoje to žodžio prasmėje.

Tikslas Susivaziavimo buvo grynai tautiškas-lietuviškas: 1) kad sujudinti visuomenę prie rinkimo aukų ir darbavimosi tėvynės gelbėjimui; 2) kad išreikšti politiškus, ekonomiškus, tautiškus mūsų Lietuvoj reikalavimus ir, kad jei ne suvienyti, tai nors suartinti veikiančias Lietuvos labai politiškas mūsų partijas; 3) kad sutverus Komitetą po jo priežiūra visiems išvien darbuotis ir pasekmingai nešti pagelbą vargstančiam, dejuojančiam tė-

vynėi. Jei ne visiškai, tai nors išdalies, tikimės atsiekti tą mierį.

Pranešame teip gilietuviškai Amerikos visuomenėi: 1) kad rezoliucijos Philadelphiajos Seimo jau išverstos į rusišką kalbą, atspausintos ir išsiuntinėtos į visas svarbesnes įstaigas Maskolijoje ir į redakcijas maskoliskųjų laikraščių pagarsinimui. Lietuviškas gi tekstas rezoliucijų trumpame laike bus pagarsintotos lietuviškuose laikraščiuose; 2) kad kasierius p. Teophilus Dudas yra po kaucija 5000,00 kurią užstatė Surety Bank of New York and Philadelphia, kad be pavojaus galėtų priimti aukas tėvyniškiems reikalams. Užvardinys pastatytos kaucijos (Bondso) teisme rekorduotas yra šiokis: „Relief Fund Lithuanian“, užtat ir Komitetas išrinktas per Seimą legal ška vadinsis? „Centrališkas Komitetas Šelpimui Tėvynės. 3) Taigi šiuomi užkviečiame Brolius ir Seseis Lietuvius ypatingai draugystes, kurios jau nuo seniaus yra pažadėję aukas šelpimui ir apginimui Tėvynės, siųsti jas ant vardo Centrališko kasieriaus p. Teophilus Dudos 921 S. 2-nd str. Philadelphia, Pa. 4) Aukos pagal Seimo nusprendimo bus siunčiamos toms partijoms, kurioms skirs ir pažymės aukuotojai. Šiuomi todėl meldžiame, kad geradėjingi aukuotojai kiekvienu kartu prisijusdami pinigų aiškiai pažymėtų kam ir kiek pinigų skiria ir kad prisijusių aiškų aukuotojų surašą, kad mes galėtumėm pagarsinti laikraščiuose. 5) Atskaitą aukų ir išsiųstų pinigų pagal nutarimo Centrališko Komiteto ant posėdžio 23 d. vasario mes išluosime visuomenėi vieną kart ant mėnesio.

Pasitikime, kad lietuviška Amerikos visuomenė, atjausdama giliai reikalingumą šelpimo, apginimo ir pastumėjimo pirmyn Tėvynės, brangios visiems motinos-Lietuvos, mie-

lai duos, rinks aukas ir kitus jas duoti paragis ir pakalbjs.

Pirmsėdis Centrališko Komiteto Šelpimui Tėvynės.

Kun. M. Pėza.

Politiszkos žinios. Maskolijos revoliucija.

Eina rinkimai į ciesorystės dumą. Visur ima viršų konstitucijiečių-demokratų partija. Abelnai dalyvauja rinkimuose tik konservatyviškieji gaivalai, nežiurint, ar jie vadinasi liberalais, ar demokratais. (N. B. Mūsųgi demokratai nepatarią rinkti) Socijaldemokratai visur boikotuoja tą dumą. Labai tankiai atsitinka, kad rinkėjų surašai prapuola, kas žin kas juos pavagia. Todėl vidaus dalykų min. išleido įsakymą, jog toki „vagys“ bus skaudžiai baudžiami. Rinkimus prižiūri policija, o namus, kur buvo susirinkimai, saugoja kelios eilės kareivių, arba kazokų, kad boikotuojantieji neišvaikytų rinkėjus. Dumą valdžia nori sušaukt vien dėl to, kad ji „pirtartų“ valdžios užmanymams 1) surinkti kuodaugiausiai pinigų (mokesčių), 2) padidinti karišką laivyną ir kiti valdžios reikalai — ant pirmos vietos. Valdžia jau padidino policiją. Peterburge pastiprino 100-tu aficerių ir 1,300 kareivių, išleidžiant tam \$404,000 višaus už paprastas išlaidas.

Schmidto kuną, teipgi jo 3-jų draugų, ką sušaudė už jurėivių maištą, paliepus vice-admirolui Čachninui, Juodųjų jurių laivyno komendantui, nakčia (kovo 28 d.) iškasė ir įmetė į jures... Ir užginta jų kapus laukyt, puošti kvietkomis, vainikais. Dėl tos priežasties sujudo daugelis jureivių ir darbininkų reikalaudami, kad išimtų iš jurių ir palaidotų ant kapinių. Čachinas buk sutikęs, bet su sąlyga, kad ant kapų nieks nedės... vainikų

ir lydės be demonstracijos... .

Vittė matomai ištikrųjų atsisako nuo vietos, nors da vis neapskelbta valdiškai. Kas užims jo vietą — nežinia; mena, kad Goremikiną, arba Ignatjevas, — abu baisūs reakcionieriai, iš tų, kurie globoja „Juodąją šimtinę“. Praneša, kad policija visur organizuoja naujas žydų skerdynes. Tuo tarpu, vienok, kalba, kad valdžia jau atmetanti mirties bausmės įstatymą. Tai rašo pusiauvaldiškas organas „S-Peterburgskija Viedomosti“. Bet Užkaspijoje jan. Reunekamf is liepė sušaudyt 13 pačtorių už streiką (aną savaitę nužudė 400 revoliucionierių, daugiau sia iš Pabaltmario krašto).

Harkuvoj keli universiteto ir techniško instituto studentai viduje dienos norėjo išplėst banką, bet nepasisekė, nors daug smarkiau elgėsi, kaip Maskvoje, kur išplėsta keli šimtai tukstančių revoliucijos reikalams.

Japonija. Parlamentas priėmė įstatymą pagal kurį visus privatiškose rankose ikšiol tebesančius geležinkelius atpirks valstybė, išmokėdama iš viso 350 milijonų jenų (\$175,000,000) popieromis, kurios atneš 5 proc.

Prie pusiau despotiškos valdžios, kokia yra Japonija, ne kas naudos žmonijai iš to, ką valstybė perima į savo rankas kokią pramonės šaką, bet vis geriau ne kaip kad Amerikoj, kur geležinkeliai ir viskas kompanijų, trustų rankose.

Konferencija Algeciras'e dėl Marocco jau pasibaigė. Amerikonų laikraščiai rašo, kad Amerikos atstovo White'o nuoseklumas ir gabumos daugiausiai prisidėjęs prie ramaus užbaigimo konferencijos.

Vokietija, kuri tikėjosi turėsianti viršų, kad Marocco daugiausiai jai priklausys, liko beveik atskirta ir jau neturės tos įtekmes, kaip pirma. Vie-

nok taip diplomatiškai White išvedė dalyką, kad visų viešpatysčių pasiuntiniai sutikime užbaigė konferenciją ištraugę nusitraukdami fotografiją!.. Vokiečių valdžia užganėdiuta, kad be jos nieks ant svieto negalėsias atsitikt. Bet ryšis su Italija, kuri, dėl savo labo, dabar pasirodė šalta Vokietijai, nutruko; tas pats beveik ir su Rusija. Vokietija mano, kad susiartysianti su Prancuzija ir Anglija, su tais amžiniais savo priešais!

Amerikos ambasadorių Vienoje, (Austrijoj) Mr. Storer'ą prezidentas Roozveltas pašėdavo nuo valdiškos vietos, už tai, kad tas kišosi į Vatikano intrigas su tikslu išgauti kardinolšką kepurę arcivyskui Irlandui.

Santo Domingo (Pietų Amer.) zemėje vis tęsiasi sukilimas. Dabar buvo surengta santikos tarybos (konferencija) tarp valdžios ir sukilėlių, bet tuojaus tas pasibaigė kruvynu mušiu, kur krito du jarnarolai, viens pulkauninkas ir keli aficeriai iš sukilėlių pusės ir 1 kareivis iš valdžios pusės. Nėra tai tikra revoliucija, kurios tikslas permaintyti valdžios formą.

Isz Amerikos.

Stebuklas.

Philadelphia, Pa. Rymo-katalikb šv. Jono bažnyčioj kunigas Fisher rado vienoje žvakėje ant altoriaus dinamito, kuris, jeigu but užsidegęs, būtų visą bažnyčią išušeš į orą. Kunigas tvirtina, kad atradimas žvakėje dinamito esąs stebuklingas, nes girdi koks paslaptingas nežinomas balsas po kelis sykius jam liepęs peržiūrėti žvakes. Bet ir tai stebuklas, kas ten tą dinamitą įdėjo į žvakę ir kam? Dyvai, kad kun. Fisheris to nepaaiškina. Kad jis but „žvaigždinis“ lietuvis, tai be abejonės sakytu, jog tai darbas socialistų...

Metodistų
muštinės.

Bluefield, W. Va. Metodistų-episkopatų bažnyčioj Coal dale seredoj buvo susirinkimas kur esant dviem šalininkystėms, griešiančioms atsiskirt viena nuo kitos, išėjo ginčai ir ir tuojaus revolveriai pradėjo dirbti. Pasekmė to: vienas vyriškis ant vietos užmuštas, o jo pati sunkiai sužeista. Be to, da 3 vyrai ir viena moteriškė, lengviau sužeisti.

Gaisrai,

Mieste Jahnstown, Pa., seredos naktij išdegė 7 gražiausi to miesto namai, po 100—200 tukstančių dol. vertės. Keliolika žmonių liko sužeista, viens užmuštas.

New Port, R. I., sudegė laivas „Plymouth“, kitas laivas apdegė ir kelios triobos priplaukoje teipgi sudegė. Žmonės spėjo pasprukti nuo užsidegusio laivo.

Angliakasiu streikas!

Panėdelyj, balandžio 1 d. sustojo dirbtė visi kietųjų anglių kasikiai, apie pustrėčio šimto tukstančio žmonių pametė darbą viena diena. Dar pavelyta dirbti mašinų kurėjams, „dreivėjams“, nes mat dar utarniuke bus paskutinės derybės — jei nieko kapitalistai neuždeš, tai angliakasiai pareikalauš, kad ir anie sustreikuotų. Tuotarpu anglių ponai visur iškabinėjo apreiškimus, kad darbas nepersitraukęs — „open shop“. Bus baisus streikas, bus daug žudynių... Jau pirmą dien Plymouth'e sumušė vieną lenką, kad ėjo į darbą. Darbininkai tiki, kad nereiks ilgai streikuot. Bet daugelis dabar streikuoja tik kad „pasilst“ ir... lėbauja sau karčiamose.

Minkštųjų anglių savininkai taikosi su kasikais.

Ir kietųjų anglių mažesnes kompanijos taikytusi, bet streikas čia turi tęstis, jei didesės kompanijos nesutiks ant uni-

jos reikalavimų. Mat tų didžiųjų kompanijų rankose ir geležinkeliai, tai jie nevažios anglių mažesnėms kompanijoms.

Isz lietuvišku dirvu Amerikoje

Brooklyn, N. Y. Man teko gyventi tulą laiką Brooklyne, didžiojo New Yorko apielinkės lietuviškoj sostalilėj. Taigi kas teko čia patėmyti žingeidais iš lietuvių krutėjimo, žadu pranesti visuomenei. Į Brooklyną pribuvau pabaigoje prabėgusių metų, kada mūsų broliai tėvynėj kovojo su didžiausiu pasišventimu už laisvę visos žmonijos svenčiausias tiesas! Atbalsys kovojančių mūsų brolių Lietuvoje atrado Brooklyniečių širdyse tikrą sanjausmą. (Kalbu čia apie suteiktą medegišką pašalpa). Aukos mūsų karžygiams čia buvo rinktos įvairių įvairiausiai budais. Kur tik atsitiko proga; ant pokilių vestuvių, suvėjimų, viešuose ir privatiškuose susirinkimuose. Tulas lietuvis vertelga savo viešnamyje rinkimui aukų įtaisė gurbutį. Šis budas rinkimo aukų vertas paminėti bent delto, kad yra vienatinis tarpe visų Amerikos lietuvių.

Per du mėnesiu čia buvo rengiami vieši susirinkimai veik kiekvieną sanvaitę. Susirinkimuose aiškinta mūsų brolių pasišventimas ir reikalingumas jiems pašalpos. Prie viso darbo yra daugel prisidėjęs mūsų tautietis P. Dubickas iš Scranton, Pa., kuris gyven-dams čia per tris mėnesius pašventė laiką ir spēkas ragindams prie aukų savo brolius. Pagal skaitlių čionykėjų lietuvių, tiesa, aukų tapo surinkta permažai. Bet sulyginus kitas didesnes lietuviškas sėdybas, kaip Chicago, Shenandoah, Boston, Philadelphia ir tt. rodosi, kad Brooklynas viršys. Negaliu palikti nepatėmyjęs ir Broklyniečių klaidų, kas

link aukų skyrimo. Kaip visur teip ir čia šiukštu nėra prileista visuomenė prie viešo balso. Jūs tik duokite, aukaukite, o jau mes žinosime kaip su jūsų aukoms pasielgti. Tai paprasta lietuvių vadovų nuomonė. Brooklyne yra vietinis Revoliucijos Komitetas, kuris skiria aukas pagal savo nuomonę be patarimo aukautojų. Tiesa aukos buvo rinktos revoliucijai ir pasiūtės revoliucionieriams. Taigi darbas sakysime tapo atliktas kaip pridėra. Bet butų praktiškiau, kad prie viešo bendro darbo prisidėtų su patarimu visuomenė. Mes peikiame sauvalę kunigų, o patys žengiamo jų pėdomis, lošdami tą pačią rolę.

Ant galo turiu pridurti, jog Brooklyno lietuviai gali pasigirti ir kitais rimtais žingsniais link apšvietimo pirmžengystėj. Apsireiškusi laisvės dvasia tarpe čionykėčių draugysčių; tautiški-lietuviški susirišimai, teatrališki rateliai; dainininkų koras, kuopelė socialistų rrupinantisi darbininkų reikalais, — viskas susilieja į vieną klausimą ir palieką apie Brooklyno lietuvius smagia atminti. Prie to visko dar galima dridurti drausystę moterių, kuri budama nors mažame skaitluje stengiasi pirmžengystėje ir tautiškuose darbuose neapsileisti vyrams.

Keleivis.

Meriden, Conn. 11 d. kovo atsibuvo čia susirinkimas D.L. K. Gedimino D-tės ir 49 k. S. L. A. Susirinkę tautiečiai kalbėjo apie vargingą padėjimo tėvynės Lietuvos ir revoliuciją. Draugystės paskirti rinkėjai surinko po stubas aukų \$26,30. Draugystė jauna ir neturtinga, bet paaukavo 5 dol., viso labo pasidarė \$31,30; visus paskiriame Liet. Soc. Dem. Partijai. Siunčiam per „V.L.“ redakciją. (Pakvit. pareitame Nr. Red.). Bet atsirado ir pas mus tokių niekšų,

kurie nieko neaukėja ir da-
niekina aukaujančius ir revo-
liucijonierius, carą giria susi-
riesdami. Yra ir tokių Ame-
rikoje ir Lietuvoje, kad rengia
tautiška šventę su chorais dai-
nerių, kur ragina ant lėšų su-
rinkti 5000 rublių, antri ren-
gia lietuvišką liuosą universi-
tetą Vilniuje, tretį — lietuviš-
kas bažnyčias, klebonijas, špi-
toles, ir mokyklas Lietuvoje.
Mieli broliai, kur buvote, su
tais užmanymais, kol revoliu-
cijos nebuvo Lietuvoje? Kada
mūsų brangi tėvynė kraujuose
pluduriuoja, tikri tėvynainiai
galvas savo guldo ir kraują
lieja, tai mūsų dykaduoniai
tautičių atidą nori ant kitko
nukreipti ir pinigus vilioja.

BroLIAI tautiečiai, remkime
revoliuciją, kovokime už laisvę
tėvynės, sugriaukime car-
krūvinąjį sostą, įsteigkime
Lietuvą savivaldą, tada pa-
rengsime ne tik Vilniuje uni-
versitetą, bet ir Kaune, Suval-
kuose, ir kitose vietose, o baž-
nyčių, mokslinių pridigs kaip
grybų po šiltam rudens lietu!

J. Januševičius.

Green Ridge, Ill. Pas
Juožą Anzelį besivašinant 18
kovo buvo užmanyta paaukaut
revoliucijos sušelpimui po ke-
letą centų. Aukavo šios ypa-
tos: J. Anzelis, J. Kazakevy-
čia, M. Merkevyčia, Mot. R. č-
kus po 50c; Ona Uosienė 25c.
Tas aukas skiriam tikriem re-
voliucijonieriam L. S. D. P.

Kankintiniam paaukavo: M.
Merkevyčia, M. R. čkus po 50c.
J. Burauckas paaukavo 50c.
našlaičiams žuvusiųjų revoliu-
cijoje. Visą sumą \$3,75, pri-
siunčiu „Vienybės“ redakcijai.
Visiems aukavusiems vārde
revoliucijonieriu ir kankinių
ištariu širdingą ačiū.

M. Ročkus.

Brooklyn, N. Y. Nuo 1 d.
sausio š. m., prie S. Daukanto
Dramatiškos Dr-stės, tapo su-
organizuota dainininkų (mai-

šytas) choras, po vardu viš-
minėtos dr-stės. Atsirado
daugel vaikinių, atjaučiančių
tą teip gražų užsiėmimą ir su-
tikru noru griebėsi mokytis.
Darbas ėjo sparčiai, tik nelai-
mė, stokavo mokerišku baisu...
Idant sudrutįt moteriškus bal-
sus, reikėjo priimti į chorą
vaikus. Už dviejų mėnesių
jau galėjom pasigirt su savo
dainom. Tuom kartu S. Dau-
kanto Dram. Dr-stė parengė
teatrą, koncertą ir dainas 26
vasario š. m., ant kurio tai va-
karo dainininkai turėjo progą
pirmu kartu parodyt vaisius
savo darbo. Dainos nusisekė
ir padarė gerą įspūdį ant klau-
sytojų. Apie 40 ypatų daly-
vavo chore. Net ir muzikalš-
ki žmonės išreiškė savo simpa-
tiją dainininkams ir pripažino
gabumą, jog tokiu trumpu lai-
ku pramoko sutartiniai dai-
nuoti.

Buvo pagarsinta ant progra-
mų, jog pelnas aukaujama
reikalams revoliucijos Rusijoje,
tad gautus nuo minėtos dr-stės
6,00 dol., kaip uždarbį už
perstatymą dainininkų ant sce-
nos (už dainavimą), — perduo-
du vietiniam Rev. Šelp Lietu-
voje Komiteto izdininkui, ski-
riant visus Soc. Dem. Partijai.

Ant toliaus, dėl tulų prie-
žasčių, dainininkai perkeičia
savo užvardinimą: dabar vadį-
sis „Birutės Dainininkų Dr-
stės Choras“, kaip savistovė
kuopelė; tolesniame laike, jei-
gu pasidaugis gerų nuomonių
ypatos, tikimės, kad kuopelė
sudrutės ir pasidarys gana
tvirta dainininkų draugystė.

J. Neimontas,

Birutės Dainininkų Dr-stės
Choro dirigentas.
6,00 dol. 1 d. bal. priėmiau.
Revoliucijos Šelpėjų Lietuvoje
Komiteto izdininkas

V. Vaidelis.

Brooklyn, N. Y. Guodo-
tina Redakcija „Vien. Liet.“
Meldžiu širdingai patalpinti į
laikraštį sekandias aukautojų

pravardes. 25 d. vasario ant
krikštynų Albino Gudo, Kazys
Sidabra ir Saliamonas Berno-
tas surinko \$7,25. Aukavo
šios ypatos: S. Bernotas, K.
Sidabras, P. Krašauckas, A.
Š. Škevyčia po \$1,00; V. Ber-
nota, J. Kazakevyčius po 50c.
K. Sidabrienė 75c.; J. Viš-
niauckas, S. Gudas, M. Gudie-
nė, P. Gudienė, R. Š. Škienė,
P. Gudas po 25c. Per prakal-
bas ant Tautiškos Namų su-
rinkta J. Barzdaičio \$1,78.
Aukos iš Marcinkevyčiaus ša-
pos surinktos V. Vickerto, 17
d. kovo. Aukavo: J. Stan-
kaitis 50c.; J. Babonis, K.
Stankevyčius, J. Lelis, J. Nau-
da, F. Matulevyčia, V. Pe-
trauskas, P. Strolis, M. Zorac-
kas, J. Savickas, F. Unguris,
J. Palubineckas po 25c.; K.
Masaitis 50c.; J. Marcinkevy-
čius 1 dol. išviso \$6,20.

Iš Blissville, L. I. N. J.
Per prakalbas, surengtas vie-
tinio Rev. Šelpimo Komiteto
Blissvillej surinkta \$4,80. Au-
kavo šios ypatos: A. Chilin-
kas 1 dol.; P. Kilis, B. Mar-
kaskas, J. Karaliunas, K. Rau-
donius, M. Misevičiūtė, K. Lut-
kevyčius, A. Mackevyčius, J.
Verbyla, J. Savickas po 25c.;
M. Jurgelionis 50c. Išviso \$4,80.
(Mažos aukas ne minėtos).

Brooklyno Viet. R. Š. K.
raštin. *V. Vizgaudis.*

Reikalai

„Tėvynės Myl. Draugystės“.

Philadelphia, Pa. Kovo
16 T. M. D. 5-ta kuopa per
susirinkimą kovo 16 d. nu-
tarė. 1) Kas link atsišau-
kimo lietuviškų mokytojų, pri-
pazįstame reikalingu, kad T.
M. D. prisidėtų ir išleistų pra-
džiamoksliams knygas (rank-
vedžius), pauršias angliškoms,
kaip yra First Reader, S-kond
ir tt., kur vaikai besimokinda
mi skaityti sykiu išmoka ir
daugiau ką.

2) Įuėšta, kad butų perziū-
rėtos centrališkos knygos per
vietines kuopas, kur randasi
centrališkas komitetas ir butų
pagarsinta per organą „V.L.“,
kad zinotume visi, koks stovis
mūsų draugystei ir kokia tvar-
ka knygose.

3) Pinigus nutarėm nesiųsti
niekur, pakol nebus galutinai
nurinktas centrališkas komite-
tas. Metinės mokesties įplau-
kė \$9,00. Knygų parduota už
73 centus. Viso \$9,73.

Kuopos sekr. *K. Jonaitis.*

Minersville, Pa. 30 kovo
T. M. D. kuopa revoliucijos
reikalams skiriam iš izdo T.M.
D. \$300, su tais ką ducta. Pi-
nigus siųsti I. S. D. P. ant ran-
kų Lizdeikos. Męs pirmiau
nė nebalsavom, kad buvo ge-
rai nubalsuota ir pagal mūsų
norą nereikėtų po kelis kartus
balsuoti ir užimti bereikalo
vietą laikraštįj.

Kasierė *M. Mikalavičienė.*

So. Boston, Mass. T.M.D.
kuopa 11 kovo nutarė: 1) kad
p. J. Naujokas, buvėsis kasie-
rius kogričiausia perduotų
pinigus naujam kasieriui, L.
M. Kazunui; 3) kad iš kasos
T. M. D. pinigų dabar neduo-
ti (kam? R), pakol nepasiro-
dys didesnis reikalas.

Mūsų kuopa aiškiai mato
Naujoko norą, kad palikti T.
M. D. be cento, tik dėlto, kad
jis neliko kasierium, nes kitaip
jis pinigus atiduotų, kur pri-
guli ir negintų antro duoto
šimto, kurį T. M. D. surinko
per traukimą laikrodėlio su
cigarais. (Jis juk negina. Red.)
K-pos prez. *Ig. Palšauckas.*

Lietuviškas advokatas,

Tamas Butkevyčius iš Nanticoke,
Pa. pabaigęs universitetą atidarė of-
fisuš šiose vietose: 43 Coal Exchan-
ge Wilkes-Barre, Pa. ir 3 Keyston
Bldg Nanticoke, Pa. Lietuviai ku-
rie turėsit kokį reikalą, kreipkitės
pa savo tautietį Tamą Butkevyčių.

Susivienijimo L. A. reikalai.**Broliai ir Seserys!**

Mēs, kurie apleidom savo tėvynę dėl visokių priežasčių ir pribuvom į šią šalį, turėjome gana progos persitikrint kad mes čia esam svetimi kaip ir mums viskas svetima, beje: kalba, budas ir papročiai. Persitikrint galėjome ir tai, kad žmogus kol sveikas ir pajiega turįs gali sau nors vargei užkrutėt duonos plutgalį, arba užėdyt kėlis skatikus. Kiekvienas, kurs randasi viršinė tose sąlygose jaučiasi save laimingu, bet ta laimė trumpai tverianti toli žmogų neužgudina. . . . sumažėjus sveikatai pakliuvus nagnosna ligai arba skaudžiai susžeidus, parsieina apraudot savo vargingą gyvenimą ir primyt, kad sveikam ir turinčiam skatiką, randasi draugai ir bičiuliai, bet nelaimėn kliuvus — pašalina visi, ir tada pasilik savo kritiškam padėjime vienas. . . .

Suprantanti žmogaus sąlygas vyrai, pasistengė šią-tę suvert organizacijas, kurios savo sąnarius apirupina ir šiek-tiek sušelpia ligoj ar kitoj nelaimėj; prie to dar mirusius palaidoja. Tai puikus ir pagyrimo vertas dalykas, tai darbas mielaširdystės darbu galimas pavadint. Vienok jeigu dirbtelsim į likimą šeimynų likusių po mirusiam vyrui, arba giminės bent kurio iš mirusių sąnarių, tai pasirodys dalis skriaudos neatlyginamos. Tankiai numiršta vyras palikdamas pačią su vaikais neturinčiąs ką-nelic duonos. Vargas neapsakomas!!! Su giminėms nors biskelį kiteip, bet mažai kuomi skiriasi. Tankiai nutinka, kad žmogus įpuola į ligą ir serga gana ilgai (čia kalba apie vienučius) arba susižeidžia, tai nors ir priklauso kokiai nors organizacijai (draugystei), tai tą matydama sau skriaudą išskiria nelaimingą jį iš tarpo savęs suteikdama

jam mažą pašelpą; jeigu tas numiršta, tada velioniu jau turi rupintis giminės kuriem laidotuvių lėšos, apmokėjimas gydytojo (tankiai ir skolų randasi) reik. panšt. Pasitaiko (nors nedaug) ir tokių draugų sčių, kurios mirusius arba ir ligos globoj esančius išranda tą kada pasielgus prieš įstatus ir pašelpą atsako. . . .

Nežiurint į tokias kliutis, vienok, prigulėjimas į sušelpamasias organizacijas yra naudingu, ir į jas kiekvienas lietuvis tepriguli.

Vienu iš naudingųjų prigulėjimų į organizacijas sušelpimo, tai yra prigulėjimas prie plačiausios tarpe Amerikos lietuvių organizacijos — Susivienijimo Lietuvių Amerikoje.

Ši organizacija įsteigta 1886 m. Ši organizacija turi suviršum 5,000 sąnarių. Turtas jos pasiekė pinigais apie \$18,000,00. Taigi turtingiausia lietuviška organizacija Amerikoje — S. L. A., į kurią gali prigulėti sąnariai be skirtumo tikėjimo ir lyties. Susivienijimas priima sąnarius ant lengvų išlygų link mokėjimo, nes apart įtojimo koks pripuola pagal įtojančio amžių, mokama tik \$2.25 per mėtus. Susivienijimas po mirimo sąnario, paveldėjui išmoka mirtinę (šiuo tarpu išmoka \$150,00, bet toliaus gal mokės daugiau, žinoma, pakeliant sąnarių mokesčių). Susivienijimą rėdo patys sąnariai siūsdami pasiuntinius į seimą, kurs yra laikomas vieną kartą metuose. (Atėinantis seimas bus laikomas gale gegužės mėnesio Chicago, Ill., taigi pirmutinis seimas valstijoje Illinois).

Susivienijimas apart mokėjimo mirtinės savo sąnariam, užsiima ir tautiškais reikalais; išleidžia knygas naudingas mokslui ir sušelpia pinigiskai lietuvišką-tautišką propagandą. Ant paskutinio seimo New Britain'e, užgyrė Kurt tautišką Prieglaudos Namą su uke

apie kurio naudingumą supras kiekvienas protinga žmogus.

Matydami naudingumą šitos mūsų didžiausios organizacijos, pasistengkim į ją prigulėt kuomidaugiausiai. Prigulėkim pats ir kitus prigulėt kalbin kim prie S. L. A. Labiausiai atyda yra krepiama į lietuvius gyvenančius Wisconsin'o valstijoje, kur randasi lietuvių apsigyvenusių apie 15,000, o Susivienijimas mažai jiems žinomas. Kas pažįstat, ir suprantat naudingumą Susivienijimo, paaškindit jį ir kitiems — tegul kiekvienas pasilieka sąnariu tos organizacijos — Susivienijimo L. A.

Stiprinkim savo prigulėjimais tautiškas organizacijas, o pakelkim savo tautą, nes tik tvirtos organizacijos pakelia tautą ir puošia.

Prigulėkim prie S. L. A. — o broliai ir seserys!

V. S. Jokubynas.

Mainieriai turi ruosztis prie streiko.

Gal nebus streiko, tačiau bus išmintinga prisitaisiusiam but jeigu bus streikas.

Pasitikim, kad mainieriai kietos anglies prisitaiso ant streiko. Velyjame ir mes ir jie kad nebutų streiko, tačiau vis išmintingai pasielgs tas, kuris prisitaiso ant visoko. Streikas gali užėiti, o jei užeis, tai tie, kurie ant to prisigatavijo, geriau galės ištrivoti bedarbę, negu anie, ką nebuvo toki išmintingi.

Jei išmintingas darbininkas turės kelias bačkas miltų, apšėčiai mėsos ir maisto reikmenų savo namuose, o kišeniuje šiek tiek pinigų, tai streikui užėjus jis su lengva širdžia glės pamesti darbą, žinodams, kad nors ant kiek laiko jo šeimynai nepritruks nieko.

Iš antros pusės apsileidęs darbininkas, streiui užėjus pa-

matys, kad jo stalčiai tušti ir kišeniuj skylė, jis ne pusę teip drąsiai nežiurės į ateitį, kaip dad žiurėtų, jei viskuom apsi-ruopinęs butų.

Kaip jau sakem, mes velyjam, kad nebutų streiko. Velyjam, kad anglies savininkai pripažįs mainieriams kas teisingai pripuola ir ką prez. Mitchell'is, jų išmintingas vadas, priims kaip o pripuolantį atlyginimą už mainierių sunkų ir pavojingą darbą. Kaip girdėt savininkai šiame laike pelt o daugiau, negu pirmu, ir todėl mislijam, jog butų teisinga, kad mainieriai, be kurių pagelbos jok negalėtų anglį išimti, teipgi gautų pritinkančią dalį š parduotos anglies pinigų, kaip o atlyginimą už jų darbą. Mainieriai pripažįs, kad tai tiesa, o jei jie nori tą savo dalį gauti, tai teipgi turi mums pripažinti, jog yra reikalas jiems eiti išvien, klausyti savo vadų ir susiglausti į didelę armiją, vedamą išmintingų jenarolų. Šitie išmintingi jen. dabar liūpia savo mainierių armijai buti prisitaisius ant streiko.

Jei nebus streiko, tai prisitaisymu nieko nebus nustoje. Jie turės viską, ką sučėdijo. Dagi per tai, kad ką sučėdijo, jausis paragintais čėdyti dar daugiau. Mainierys sykį pradėjęs čėdyti, veik atranda, kad lengvas daiktas čėdyti. Mainierys, kuris niekuomet nepraded a čėdyti, mislija, kad tai negalima.

Isz visur.

Badas Japonijoje, ypač žiemų provincijose: Ivalte, Miagi ir Fukušima, kaskart platinasi smarkiau. Tos provincijos apgyventos ar 3 milijonais žmonių, ir apie trečdalis to skaičiaus dabar kenčia baisų neprieteklių. Tam krašte japonai daugiausiai sėja tik ryžius, kurie nelabai čia tarpsta, ir tankiai dėl neužderėjimo, bu-

na badas. Bet dabar, be abejones ir karė prie padidinimo badmečio prisidėjo. Valdžia dalina likusius nuo karės saūsainius ir rengia visuomenės darbus tiems baduoliams.

Kaip cariški budeliai apsugoja savo gyvastį nuo įerzintų savo „pavaldinių“ keršto, tai parodo šitas telegramas iš Čotos, Rytų Siberijos: Iš priezasties areštavojimo pulkais ir šaudymo bemalšinant revoliucijonierius, janarolas Rennekampf, gubernatorius, gavo daug laiškų, sprendžiančių jam mirtį. Kaip atsakymą ant tų grasinimų, Rennekampf apskelbė, kad jeigu bus pasikėsyta ant jo gyvasties, arba ant jo palydovų (kazokų ir šnipų, jį visur lydinčių), tai visi 600 revoliucijonierių dabar uždarytų kalėjime, bus sušaudyti per vieną valandą.

Brazilijoj ant upės Amazonkos gauda, dideliais o plonais sietais, muses ir laivais jas gabena į Europą, kur sumaišius su sorais (prosa) ar kitokiom sėklom, esti geru maistu paukščiams ir žuvisms. Brazilijos valdžia, bijodama, kad išgaudžius muses nepritruktų žuvisms maisto, uždėjo didelę akcūzė ant tos pramonės. Dėl tos priezasties dabar svaras musių pakilo nuo 50 centimų ant 1 franko 75 c. (apie 33 centai).

Austrijos karalienės užmušėjas Luccheni, sėdėdams kalėjime, Šveicarijoj, ir radęs prancuziškame laikraštyje aprašytą, kad jis esąs „nežmoniškai“ užlaikomas, parašė protestą, aiškindamas, kad jis pritinkančiai užlaikomas ir valgis neblogas, visados geresnis už Italijos darbininkų...

Cincinnati, Ohio, kovo 17 d. pasimirė garsus anarchistas Johann Most. Jis skelbė anarchišką (be valdžios) komuniz-

mą, ir buvo garsus kalbėtojas. Gimė Augsburgio mieste 1847 m. vargingoje šeimynoje. Už savo prakalbas ir raštus buvo valdžios vaikomas, ne tik Vokietijoj ir Prancuzijoj, bet ir Anglijoj, Šveicarijoj, Belgijoj ir Olandijoj. Tik Amerikoje pagaliaus apsigyveno, bet ir čia tankiai patekdavo į kalėjimą.

Neseniai Nigerijoj, Afrikoj, vietinės giminės esančios po Anglijos valdžia susibuntavojo ir Anglijos kariumenė išmušė jų 1,000. Maištas kilo dėl to, kad anglai farmeriai, su valdžios pagalba vietinius gyventojus nustumdami tolyn, į nevaisingus pakraščius, užima jų derlingus laukus. Tai laisvoji Anglija kaip biauriai viešpatauja ant kitų tautų!

Vengrija, kaip žinoma, smarkiai sujudo prieš Austriją ir nori nuo jos atsiskirti. Austrijos ministerių pirmsėdis Fiervary užklausė Vatikano, ar ciesa rius turis užlaikyti prisiegą padarytą 1867 m. ir dabar, kuo met vengrai kyla prieš tą sutarimą. Vatikanas t. y. popiežius paliausavo ciesorių nuo prisiegos. Taigi ačiu šventam tėvui, Austrijos valdžia be sąžinės graužimo įveda absoliutizmą Vengrijoj, beveik taip, kaip caro valdžia. Turbut iškils iš to karė.

Apgarsinimai.

Philadelphia, Pa. Dr. šv. Petro ir Povilo ant susirinkimo laikyto 11 d. Kovo 1906 m. O'Neells Hall 4-nd Reed. Nutarė iš priezasties 5 metų savo egzistavojimo palengvinti įstojimą į dr-ę už 50 centų per 3 mėnesius, taigi gera progą Philadelphičiaus ir aplinkiniams prisirašyti į minėtą draugystę. Mitingai atsilai kys per tą laiką: 8 Balandžio, 13 Gegužės ir 11 Birželio.

Vardan Komiteto
sekr. A. Danielevičia,
1328 S. Lee st. Philadelphia, Pa.

Pajieszkojimai.

Pajieškau merginos ar našlės sau dėl apšvedimo lietuvaite ar lietuviškos prusaitės mylinčios ašvietą, atsišaukit ant adreso:

Teisybės Myletojas
P. O. Box 640
Chicago, Ill.

Pajieškau dailaus vaikino dėlei apšvedimo, teip gi noriu kad butų nors kiek darbinikiškos dvasios, o ne Romos ir jos alintoju aklas pasekėjas. Taigi kas mylit dorą ir meilų gyvenimą, teiksitis atsišaukti ant šito adreso:

K. Nemaniutė,
87 Grand str.
Brooklyn, N. Y.

Reikalingas kriaučius mokantis kelines ir bruslotus dirbti, mokestis gera ir darbas ant visados. Tę atsišaukia ant antrašo: J. S. Pruselaitis
17 Jemes st.

Waterbury, Conn.

Pajieškau savo dėlės Juozapo Dusevičiaus. Paeina Vilniaus gub., Trakų pavieto, Allekansow, vals., Kauliunų sodžiaus. Jis pats ar kas kitas duos žinią gaus dovanų \$1,00.

Anna Kavaliauskienė
422 E. Center st.
Shenandoah, Pa.

Pajieškau Juozapo Juokelio ir Igno Klimo Suvalkų gub., Starapolės pav. ir tos pačios parap. turiu pas juos svarbų reikalą. Jie patys ar kas kitas teiksīs duoti žinią ant dreso:

S. F. Bakanas
130 Veteran st.
Meriden, Conn.

Susirinkimai.

Susiv. Liet. Ame. 10 kuopos atsibus mitingas 11 d. Balandžio 1906 m. ant salės Laisvės Cliobo 943 S. 2-nd str. Philadelphia, Pa. 8 valan. vakare. Sanariai teiksīs pributi užsi mokēt doklę, ir naujų ne užmirškīt atsivesti į rirašyt.

Kuop. sekr. S. Mankus.

New Britain, Conn. 34 kuopa S. L. A. turės savo susirinkimą nedėlioj 8 d. Balandžio, ant 7 val. vakare, ant Hanas svetainės Main str. priešais East Main gatvę. Visi sanariai teiksīs pributi užsimokėti kvartalinę duoklę, o apart to bus svarstyti artinančiojo seimo ir vietiniai reikalai.

34 k. prez. J. J. Gerdanskas.

Bertaininis susirinkimas Dr. šv. Juozupo bus laikomas 8 d. Balandžio, bažnytinėje salėje Pittston, Pa. taigi meldžiu visų sanarių kurie yra išvazinėję po aplinkinius kaimelius.

Prez. Mot. Gramas.

Dykai per 45 Dienas.

Kas prisigs už 21c. marčių ant pačto kaštų ir sidabrinį dešimtuką ant apgarsinimo kaštų, savo adresą ir 6 adresus savo draugų, aplaikys M. J. Lyon Co. didžiausią kataliogą ir sekančius daiktus dykai: 5 knygas lietuviškai vokišką ir anglišką žodyną, vertės \$1,00; Istorija apie karę Japonų su maskoliais, vertės 25c.; medega vaistų su naudingais, receptais, vertės 50c.; monų ir burčių knygą, auksinę spilką vertės \$2,00; aukso žiedą, vertės \$3,00 (tik paminėk kokio size); 3 paveikslus; stebuklinga liampa: aukso pluksną ir pečetį su tavo vardu ir adresu. Mę už tai duodame šituos daiktus dykai, kad kiekvienas turėtų mūsų kataliogą, o aplaikę mūsų kataliogą viską nors pirsks. Pas mus galite gauti ką tik norite: gyduolių, auksinų daiktų, knygų, muzikališkų įstrumentų, drapanų ir tt. Adresuokite pas mūsų agentą.

Lith. Medical Book Co.

J. A. Agency,

523 Metropolitan av.

Brooklyn, N. Y.

Nepamiškīt adreso. Daugiau nebus pagarsinta.

Dr. J. Szliupas,

328 Federal str. Philadelphia, Pa.
(47-50-A Keystone Telephone)

Iš moterų judėjimo ir gyvenimo.

(KRONIKA.)

Kovo 13 l. mieste Rochester, N. Y., pasimirė garsioji moterų laisvės karžygė Susan B. Anthony, 86 metų. Ji pragarsėjo visoje Amerikoje tuomi, kad pirmutinė pradėjo varyti po visą Ameriką agitaciją, kad moters turėtų tiesą balsuoti ir, abelnai, visas tiesas, lygias su vyrų tiesomis, kaip draugijos gyvenime, taip ir politikoje.

Ji šitai kovai buvo tikrai pasišventusi iki grabui, ir turbut dėlto liko „senmerge“....

¶ Viename anglų dienraštyje, išeinančiame Kanadoje, pasirodė šitokio turinio apgarsinimas:

„Parsiduoda viena pati, nuo 35 iki 50 dol. vertės, — sumani, nuolanki, mokanti ukinkystės ir gera darbininkė. Kam reikia, gali atsišaukti prie Richardo Cowell. Gosfield, North“.

Žinoma, greitai atsirado „pirklys“, tulas farmeris Frank Debson, kuris su savininku derėjosi—derėjosi ir nupirko už nepilnai 50 dol. Vienok dalykas nuėjo į teismą ir „pirkliai“ pasijuto kalėjime, o moteriškę paliuosavo. Nežiurint ant teismo, pačių pardavimas praktikuojasi Kanadoje, ne ką blogiau, kaip Kynuose.

¶ Chicagos moters uoliai varo agitaciją už moterų tiesų lygybę. Jos tvirtina, kad jeigu moters Chicagoje būtų prileistos prie balsavimo, tai išsluotų iš to miesto visokias besiplatinančias niekšystės, uždarinėjant karčiamas, kortininkų lindyneš ir paleistuvių namus. Smarkiausia moterų tiesų lygybės propagandistė yra Conley Ward, sąnarė moterų klubo.

¶ Apie 300 delegacijų „National Suffrage“ draugijos nesenai atkako į Washingtoną,

su tikslu reikalauti nuo senato ir kongreso, kad įvestų įstatymą, pagal kurį visose Amerikos valstybėse moters turėtų tiesą balsuoti. Daugelis delegacijų—kalbėtojų gana iškalbingai stengėsi pertikinti nusiminčius ponus senatorius, kad valdžia turinti būti renkama visos tautos arba žmonijos ir visai žmonijai, o juk, girdi vien vyrai tai nėra visa žmonija, arba tauta...

„Tautos tėvai“ Washingtone, sako, imsią svarstyti „gražiosios“ žmonijos lyties reikalavimus.

¶ Ohio valstybės legislaturoje 65-iais balsais prieš 50 liko atmestas įrašymas (bill) apie moterų balsavimo tiesą.

¶ Chicagoje buvo Amerikos moterų susivienijimo—General Federation of Women's Clubs—konvencija. Suvažiavo keli šimtai delegacijų, atstovinančių 300.000 sąnarių, priklausančių Federacijai.

¶ Rockforde, Ill., pasimirė dr. Marija E. Holmes, įsteigėja murinų (negrų) mergaičių seminarijos West Point'e, Miss.

¶ Šiomet sukanka 40 metų rašliaviško darbavimosi Elizos Orzeszkowa. Vairšavoj rengiasi apvaikščioti jubilėjų garsios lenkų rašytojos Vairšavietės tarėsi, kokioj formoj pagerbti Orzeskienės užpelnius; kilo keli užmanymai: įsteigti jubilėties vardu stipendiją, augštesnęją moterų mokyklą, moterų—mokintojų seminariją ir auklėjimo namą. Du paskutiniai užmanymai rado susirinkime daugiausiai šalininkų.

Nauji rasztai.

Rašto istorija. Pagal A. B. Schnitzer'į sutaisė Šernas. Spauda „Lietuvos“. Chicago, Ill. 1906. Pustl. 304. Kaina \$1,00 (?)

Šitasai mokališkas veikalas buvo pirmiau spaudintas laikraštyje „Lietuvoje“, dabar at-

spauštas skyriumi. Čia telpa visų tautų ir visų amžių rašymo budas arba išreiškimas žmogaus mišlies tam tikrais ženklais (raštu).

Dirva, aš šviestesniųjų lietuvių laikraštis išeinąs kas trys mėnesiai. Kovas 1906 m. Shenandoah, Pa. Pustl. 172.

Šitame pseudo—laikraštyje telpa tik „Išvakarės gret Lemano ežero“, knyga kun. M. Morawski'o parašyta o versta Geručio ir perspauzdinta iš „Žvaigždės“. Prakalboje pasakyta: „Meilutis skaitytojau! Jei nusimanai maž tezinąs, ne skaityk šitos knygutės; nieko nesuprasi“. Galima da pridėti: ir suprasdamas, ne ką gero rasi savo apšvietimui, nežiurint ant to, kad ir „mokslovų ginčas“ „išriša“ kaikiurias „pasaules teisybes“. Tie neva ginčai labai nuobodžiai parašyta.

Išvakarės gret Lemano ežero. (Parašė) kun. M. Morawski's, J. D. Vertė Gerutis. Kaštu kun. A. Miluko. Shenandoah, Pa. 1906 m. Pustl. 172.

Augščiau matėme tą patį veikalą perspauzdintą iš laikraščio „laikraštis“ (iš „Zv—dės“ į „Dirvą“), dabar iš „Dirvos“ atspaušta į atskirą knygą. Tiesą pasakius—vis ta pati „Dirva“, tik ką apdarai permaintyta. L. Kat. Spaudos Bendrijai eina darbas kaip veliušyje... Iš knygos padaro laikraštį, iš laikraščio—knygą. Puiki metamorfoza. Kaip nori, taip žydi.

„Lietuva, mūsų tėvynė“... (Parašė) Sargas. Peterburgas 1906. „Lietuvių Laikraščio“ spauštuvė. Išėjo prie 4—33 „Lietuvių Laikraščio“ numeris. Pustl. 16. Kaina 7 kap.

Nieks taip naivyškai nesvyruoja ir nemaino savo pažvalgų į dragijos ir tautos santykius, kaip mūsų kunigija ir klerikalai. Kaip čia seniai „Głos Litwinów“, „Vienybė, ar separatizmas“ nurodė lenkų „nonsensus“ apie „lenkiškus“ arba „dvitaučius“, dabar

klerikališkasis „Lietuvių Laikraštis“ tą pat varinėja minėtoje knygutėje. Sargas išmiera—ves lenkų kraują po lietuvių gįslas, tvirtai sako: „neturime tiesos išizadėti lenkiškos kalbos, tiek amžių tarnavusios mums už vadovą“. Kad ne lenkai, tai, esą, mes (lietuviai) dabar butume „prieš kitas tautas it „miškų gyventojai“, „ir butume beužą it Papuasai“.

Ypatingai lenkams rukina myrą ir kodylą, bet ir haltgudiškai kalbančius vadina lietuviais. Žinoma, visi Lietuvoje gyvenanti—lietuviai. Lietuva tai apygardė. Palangos, Kauno, Vilkmėrgės, Šventėnų ar Vilniaus, Naujamiesčio ir net Minsko“. Bet ant to ploto yra nemažai maskolų ir ypač žydų. Bet Sargas visai tų „lietuvių“ nepasergati. Kodėl? Suprantama: jie ne katalikai, tai kaip gali vadit lietuviais! Vienok Sargas apibrėždamas Lietuvos rubežius ir nurodydamas jos „patvaldybos“ reikalus, negalėjo, rodo, buti tokiu siauražiuriu ir užsimerkti prieš pastaruosius „lietuvius“ (maskolius, žydus), juk jie teipgi „patvaldiškoje“ Lietuvoje gyvės, kaip ir dabar. O gal tie katalikvstės sargai juos—„nedaverkas“, eretikus—išvys? Dabar visų mūsų klerikalų (ypač „Žvaigždinių“) šauksmas toks: „Lietuva katalikiška!“ „Lietuviai turi but katalikais!“ Nekatalikai, kad ir lietuviškai kalbanti, nėra lietuviais!

Aukos revoliucijos reikalams.

Green Ridge, Ill. (ziur. korespondencija) \$2,25

V. L. N. 13 pakvituota iš Wick Haven, Pa., \$3,00

Viso labo yra \$5,25

Aukos kankiniams.

Green Ridge, Ill. (ziur korespondencija) \$1,00

Buvo (žr. N. 10) \$2,00

Viso labo \$3,00

N a š l a i č i a m s z u v u s i ū j ū r v o l i u c i j o j .

Green Ridge, Ill. J. Buraucikas 50 c.

Lietuviu tauta

senoveje ir szilandien.

Parašė J. Sliupas, M. D.

TOMAS ANTRAS.

(Tasa.)

kurie pabėgo į Lietuvą, ir antpuldinėjo ant rusiškų žemių. Jis ir Edigai gelbėjo nupustyti Kyjevą. Tad Vytautas rįžosi numesti jį nuo chanato, ir Vilniuje Betsabulai uždejo ant galvos chanų karuną. Tad pasiuntė jį su kariumene užimti Sarajų. Keremberdenas pabėgo į pustynes, ir ten surinkęs talkininkus, iš nejučių užpuolė ant Sarajaus, kur pagavęs chaną Betsabulą, tamjam nukirsdino galvą. Tad Vytautas pakėlė į chanus jauniausiąjį — Geremferdeną — su didele iškilme Vilniuje, ir naują chaną, su kariumene, po vada Mikalojaus Radivilo, lietuv. maršalko, pasiuntė nukoroti piktadėją ir broližudą. Keremberdenas bėgo iš Sarajaus su turtais linkon Kazaniaus, bet Lietuviai jį pasiviję nupaudė mirtimi. Tokiu būdu, galop 1418 m., revoliucija ordoje pasibaigė pasekmingai. Turtai išplėsti, nuo Rusų, atiteko Vytautui. Galop 1419 m. Ediga, chanas krimiškių arba perekopiškių Totorių, matydamas Vytauto didelę galybę, užsimanė su juomi susiderinti ir pasiuntė paslus su didelėmis dovanomis (3 verbliudai ir 27 žirgai, apsunkinti brangumynais), prašydamas, kad Vytautas patvirtintų jį ant Krimo chanato. „Garsingas kunigaikšti, — rašė jisai, — abudu mudu susilaukėme žilos senatvės; paveskime taikai liekanas mūsų gyvatos; kraujas, kurį mudu praliejome mušiuose, jau išdžiuvo, barnio žodžius, kuriais vienas kitą apipylėme, išvaikė vėjai; ugnis karės apvalė mūsų širdis nuo pykio, o tasai ir patis užgeso su laiku“. Vytautas sutiko ant sudermės su chanu, ir Ediga pasidavė po globa didžio Lietuvos kunigaikščio. — Mirus Geremferdenui, ir kitus vėl maitams Kipčako ordoje, Totoriai kreipėsi prie Vytauto, kad jiems duotų chaną; tasai 1428 m. paskyrė ant chano Develet-Hadzi¹⁾, kurs nemeilyjo iš Lietuvos keliauti, nes prie jos buvo prisirišęs, kaip prie gimtinės žemės, ir Vilniuje aprėdęs chanišku purpuru, išsiuntė į Kipčaką. Chamas išsivežė savo tėvo tarną, seną Lietuvį Gerėją, kurs jam buvo gyvastį išgelbėjęs, o kurį chanas guodojo kaipo savo tėvą. Bet vos jam užėmus sostą Batijo, kilo vėl nesutikimai tarpe Totorių, radosi trys uzurpatoriai valdžios, ištikus naminei karei sostapylė Sarajus tapo suardyta, ir Devlet-Hadzi, neįveikdamas savo priešgynų, sugrįžo į Lietuvą, kur Gerėjas pasimirė. Tad chanas Devlet-Hadzi Gerėjo pavardę priėmė kaipo priedą prie pavardės savo šeimos, ir toji pavardė pasiliko prie šeimos Devleto ir jo įpėdinių. — Reikia dar pridėti, kad Vytautas, įgyjęs sądaroje su Ediga Krimo valstiją, pietuose steigė pylis, apdrutino Kanėvos miestelį, toliaus įsteigė Čerkasus ir Kremėnčugą, ir ant Tavanės salos įtaisė muitnamį. Pakraštyję Mėlynmarių įsteigė gintuvę, kur vėliaus stovėjo Oczakov. Uostą Hadzibei įsteigė ten, kur šiandien yra Odessa. Netolymais šios dienos Akermano, jis įsteigė drutą pylį ir gintuvę Tjagin (vėliaus vadinamą Benderiais). Teip-gi tyruose arba stepuose jis įsteigė daug stiprių pylių. Tokiu būdu Lietuva sulaukė Totorius nuo antpuldinėjimų ant vakarinės Europos. Lietuvos viršvaldyba ant Krimo Totorių pateko iki 1475 m., kada Turkai privertė cha-

ną pasiduoti sultonui.

Viešpatavimas Vytauto, ilgai nesutrūkdomas jokių priešų, tuomi laiku tapo truputį sutramdytas Švytrigėlos, kurs jau apie dešimtį metų sėdėjo uždarytas Volynijos pylyje Kremence. Komendantas pylies, vokiečys Konradas Frankenbergis, apsieidinėjo su kaliniu žmoniškai ir nedraudė svečiams jį atlankyti. Del parubežintų imtynių tuomet su Totoriais, tuntai kariumenės neretai traukė pro to miesto šalį. Iš tos progos pasinaudojo Švytrigėlos šalininkas Danyla arba Daška, sunus Ostrogiškio kniaziaus Fedoro, kad prisitarti su žymia spēka. Du iš jam ištikimų vyrų — Dimitras ir Ilja, didžiojo ketvergo dienoj 1418 m. atvyko į Kremencą, skųsdamiesi, buk Totoriai atėmę nuo jų kelionėje visą turtą ir todėl jie nebeturį iš-ko grįžti namon; Frankenbergis tad priėmė juodu į savo garnizoną. Velykų naktį Daška Ostrogiškis ir jo suokalbininkas Aleksandras Nosis, vienas iš Pinsko kunigaikščių, su savo tuntu tyliai prijojo prie pylies bromo. Tad Dimitras ir Ilja atidarė bromą ir nuleido pakeliamą tiltą. Suokalbininkai įsiveržė į pylį išmušė sargybą ir išvalnyjo kalinį. Konradas Frankenbergis, išgirdęs trukšmą, atbėgo su kardu rankoje, stėjo į muštynę ir krito negyvas. Švytrigėla su savo išgelbėtojais išdumė į Lucką, kur buvo Vytauto dvaras, pilnas visokių lobų. Potam jis atsitolino į Moldaviją, o iš čion į Vengriją pas karalių Sigismundą, kurs ėmėsi tarpininkauti tarp brolių. Jagėla tuoju susitaikino su Švytrigėla (nors tasai tėlėsi su vokiečių zokonu prieš Lietuvą), ir pagelbėjo susiderinti su Vytautu, jam pavedė skrytis Briansko ir Novgorodo Sieverskiškio, kur ans tykiai gyveno iki Vytauto numirštant. Matomai kniaziai Ostrogiškis ir Pinskiškis, išsivalnyjusieji Švytrigėlą iš kalėjimo, buvo priešgynomis Vytautui įvesdinant vienvaldystę ir platinant katalikystę vakarinėj Rusijoje.

Pabaigoje pirmo ketvirtalio XV-to šimtmečio Vytautas pasiekęs buvo čiuokurą savo galingumo ir garbės. Jo viešpatystė tęsėsi nuo Baltiškų jurių iki Juodųjų marių ir nuo vakarinio Bugo iki Okai; o įtekmė jo siekė net toliaus ant Rusijos šiaurinės ir rytinės. Didis Moskvos kniazius savame testamente pavedė jo globai ir apgynimui savo jauną sunų; o mirus

1) Tasai Devlet Hadzi Gerėjus yra labai akyva ypata mūsų istorijoje. Laike pirmosios Tachtamišiaus emigracijos, su juomi drauge į Lietuvą atkako giminaitis carevyčius, paeinantis tiesiok nuo Dzingis-chano, ir vadinosi Devlet. Jis apsigyveno aplinkėse Trakų ant žemės, dovanotos jam per Vytautą, apsieidė su dukterimi čurtingo Murzos ir gavo į kraį Carevo kaimą, teip pat Trakų paviete. Iš tos tad šeimos gimė Devlet apie 1397 m. Tėvas ištraukė 1399 m. su pač a ir sunumi prieš Timur-Kutluką, ir po mušio pas Vorsklą nęgrįžo į Lietuvą, nes drauge su Tachtamišiamis tapo užmušti per Abuseidą, įpėdinį Timur-Kutluko. Iš tos skerdynės, tarnas Devleto, kaimietis Lietuvys iš Carevo, pabėgo su jaunu sunumi savo pono, ir po keletos metų jam pasisekė sugrįžti į Lietuvą su talais liet. Totoriais. Tuomet jaunas carevyčius turėjo apie 10 metų amžiaus; jo dėdė Assan valdė tad Carevą ir augino carevyčių pagal prisakymus musulmonų religijos. Į keletą metų vėliaus Assan keliavo aplankyti karstą Mahometo ir drauge vežėsi jauną carevyčių. Kelionė užtruko 6 ar 7 metus, ir vaikas sugrįžo namon, gerai prasilavinęs religijos moksle. Kad Assan mirė ir jam paliko savo lobius, carevyčius pardavė lobius susiedui Totoriui Šabiniui, o pats vėl keliavo į Aziją aplankyti šventas vietas; pagarsėjo ten dievotumu ir paveikslingu gyvenimu, ir todėl įgyjo vardą Hadzi („palaimintas“). Devlet-Hadzi potam tarnavo prie didžio kunigaikščio Vytauto ir įgyjo tojo malonę.

(Toliaus bus).

Plymouth, Pa. 22 kovo 06
Ant regulišką susirinkimo vietinės Unijos N.1132 laikyto augščiaus minėtoji dienoje sekančios rezoliucijos priimtos. Kaip mums daėjo žinia, kad tos firmos yra neteisingos dėl darbininkų stengiasi išvaryti iš biznio už tai, kad išdirba unijos tabaką ir užlaiko unijos darbininkus, ir moka geras algas. Toliaus nutarta per sąnarius kuopos N.1132 unijos U. M. W. of A. gelbėti unijos išdirbtą tabaką ir toliaus mes prašome darbininkų organizacijų pirkti tik su unijos lebeliu tabaką ir pardavėjui parduoti kur galima.
Geo. Tobey Pres. David Malony sek. W. P. Dajnowski sek.

Apgarsinimas.

Daugybės išgydytų ligonių kurie tik buvo atsišaukę su visokioms ir sarmatlyvoms ligoms, guodžiasi: „jau būtų senei iš kart atsišaukę ir išgydyti, bet bijojos, kad išėjus į savo apgarsinimą laikraštį, nepaminavotumėm ligą vardą su pravarde neapgarsintumėm.“

Kiti vėl rašo, labai norėdą, kad juos išgydytumėm, bet teip pat bijosi, kad mūsų apgarsinime jų vardas nepapultų, tai but sarmata prieš gimines ir pažįstamus...

Už tai šiuomi ant kart vi siems pranešu, kad savas padėkavones išgydyti, tai tik pagal savo norą koznas gali garsint laikraščiuose, jeigu jis t.y. išgydytas teip dėkingas yra; vienok už išgydymo ir vaistų kaštus tos dėkavonės nieko neperka ir jos nieko neapmoka, už tai išgydytas tik pats jeigu nori gali garsint ar ne, tai nuo jo priguli, jei teip daro, tai turbut supranta, kad tas verta.

Padėkavonės telpamos mūsų pačių apgarsinime arba paveikslai ir, jeigu išgydytas iš užsiganėdinimo ir dėkingumo prašo ir paveliju, bet niekada nebuvo ir nėra ir nebus garsinti, be daleidimo išgydyto, nes kitaip darant, ne tik ką Amerikos tiesos (provos) nedaleidžia, ir nuskriaustam prieš pažįstamus ir gimines reiktų pagal jo norą užblėlyti atlygint.

Per tai koznas atsišaukęs, jeigu dar nors kiek sveikos gyvybės serganciam bus, tai ne tik ką bus išgydytas, bet ir gali but be jokios baimės, jeigu pats po išgijimo nenorės, tai ligonio slapybės nuo mūsų nieks ne už tukstantius dolerių neišgaus, vienok pats jei nori tai gali garsint ir t.

Su guodne
Dr. E. C. Collins
Medikal Institute
140 W. 34th str.
New York, N. Y.

Užnuodintas vynas.

Svėikatos užveizdas, Darlington, New York'e, gavo butelį į rankas aplypytą etiketa (žymė su turinio užrašu) gryno vynu. Padarę analizą, išgavo, kad jame buvo melžio alkoholiaus, gūži gira ir aniliskar dažas. Tai ži, vynas buvo užnuodintas. Kaltniukas pirkklis užtikrina, kad jis buvo priverstas tą daryti, kadangi žmonės nuolatai kuopigiančių vaistų reikalauja. Sitas yra labai liudnas dalykų stovis, vienok teisingas. Net ir čionai užtiksite, kad daugumose atsitikimuose parduojai reikalaujantiems gryno Trinerio Amerikoniško Elixsro Karčiojo Vyno, įbraka niekam nevertus, pigius sumasalus. Sitas vynas yra žinomas kaip geriausias vaistas nuo skilvio nemalimo. Drobėjas jo garantuoja, kad vaistas susideda vien iš grynaus vynu ir parinkinių žolelių, be jokių kankiančių priemaišų. Vaistas labai

pasekmingai veikia ant skilvio nesveikumų ir ūstiniame kraujyje. Vaistas užstos kelią daugumai ligų, jeigu jį pradėsi va toti prie pirmutinio ženkl'o. prie netekimo apaito ar tvirtumo. Nerūškos ir mažai kraujo turinčios ypatos, ypatos atsigauančios po ligai taipgi ir išbalę ir sergant, t r i vartoti Trinerio Amerikonišką Elixsra Karčiojo Vyno, norėdami greičiausiame laike atgauti savo pražudytas pajiegas.

Gaunamas visose aptiekose arba pas pabrka uą J seph Triner, 706 S. Ashland Ave, Chicago, Ill.

Lietuviu užeiga.

Geriausie užeiga dėl lietuvių iš visos apielinkės. Prilaikau visokius gėrymus, kaip to: Alų, Arielką, Likierą, Vyną ir geriausius Cigarus.

Mėsinvõia

Užlaiko kasdien šviežią mėsą, kiaušieną, veršieną, jautieną, avinčieną, kumpiai švieži rukyti, dešrų visokių galima gauti dideliame pasirinkime.

visi pas **A. Adžgauckas**
204 Main st. PLYMOUTH, PA.

Popierei dėl rašymo.

Popierei dėl rašymo laiškų naujai išrašti 35 gatunkai su visokiais pasveikinimais ir su tam pritinkančioms dainelėms su žvilgančiom kvietimoms ir su visokiais paveikslėliais. vienu žodžiu gražs popieris. P r siduoda 12 popierių su konvertais už 25c. 5 tuzinai už \$100. Stornikam ir agentam duodam gerą užlrbj. Pinigus mažiaus doleriu galima prisiust markomis, iš Kenados markom nepriimam. Adresas:

C. INTAVICZ,
103 W Division str. Chicago, Ill.

Whiskey

Wines

Marris Forst & Co.

Cor. Second Ave. & Smithfield str.
Pittsburg Pa.

Mes esame žinomi po visas šalis, kaip parduojai geriausias degtines su prekia kaip kitur.

Mes apmckame kaštos prisiuntimo perkant nuo \$5. Opauskė au, in rytus iki New York, ir vakarus iki Chicago. Tolesniem pirkėjam atleiziam 10% antperkanos sumos apsimokant patiems expresą ar freitą.

Kada reikalausite siuskite kartu registravotoje gramatoje pinigus ar „Money Order“ ant varlo Morris Forst & Co., Cor. Second Ave. & Smithfield str. Pittsburg, Pa.

Reiklaukite kvita prekių. Visose kalbo e.

Morris Forst & Co.

Cor. Second Ave. & Smithfield st

PITTSBURG, PA.

Sivovitz

Torkoly

Jon Wasczila,

Pasiuva puikiai drabuzius ant visokių madų, kaip vyrams teip ir moterims siutus.

Reikale meldžiame tautiečių atsilaukyti ir persitikrinti iš mūsų darbo gerumo.

Jonas Vasczila

133 N. White st.

SHENANDOAH, PA.

Gramatika

ANGL ŠKOS KALBOS su ištairimu kiekvieno žodžio ietuviškai—sekančiais book (buk), knyga, ice (ais), ledas ir t. t.

Knyga apdaryta, 174 puslapiai su prisiuntimu \$1.25.

Pinigus geriausia yra prisiusti per „Postal Money Order“, ant adreso:

P. MIKOLAINIS,
P. O. Box 15, Station, D.,
New York City.

J. B DAINIS,

58 Public Square, Wilkes-Barre, Pa.

Pirmas lietuviškas—lenkiškas hotelis viduryje miesto (priešais suda). Kas ateis su kokiais reikalais į miestą, ar tai rodos gavimo arba su skundais į suda, nepamirkište lietuviszko

HOTELIO DAINIAUS

Laikau visokius gėrymus ir užkandžius kadien. Teipos gi ant viršaus yra **SALE** dėl susirinkimų.

Naujas Telephonas No. 8208.

Jonas Dzedolikas

LIETUVISKAS GRABORIUS.

Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų

Vežiniai perkraustymui ir t. t.

Laikau **HOTELI,**

visokių gėrymų, kaip to: vjopkice ariekle e, vjno skanus alaus, porterio ir kvopenčių cigarų.
455 Main st. KINGSTON, PA.

Farmos ir darbai!

New Yorko Steite lietuviška kolonija da turi jie kelias-dešimtis farmų ant pardavimo, nekurių prekių čia įdedam: 40 akrų farma už \$800, 99 akrų farma už \$1000, 199 akrų farma už \$1650, 133 akrų farma už \$1700 ir kitos visos farmos su trioboms reikalingoms ukinjkystei, parsiduoda ant lengvų išmokėsčių, dėl artesnių žinių rašykite pas čionykščius lietuvius farmerius įdedami už 2c. markę dėl atsakymo.

GEO. KLEEK & CO.

Poolville, N. Y.